

Spune-mi ceva

Adrian Păunescu

Dacă-am să te chem
Dă-mi măcar un semn
Fie și-un blestem
Din partea ta.

Totuși nu știu cum
Pentru-atâta drum
Ce-anceput acum
Spune-mi ceva.

În noaptea despărțirii dintre noi
Copacii cad pe drum din doi în doi,
În ochi mă bate viscolul câinesc
Și am venit să-ți spun că te iubesc.

Probabil drumul meu va duce-n iad
Mă-mpiedic de o lacrimă și cad
Și iar adorm și iar mi-e dat un vis
Că biata cifră doi s-a sinucis.

Și de atâta viscol vestitor
Nu ochii mei, ci ochii tăi mă dor,
Că tineri am intrat și cu ce rost
Și ce bătrâni ieșim din tot ce-a fost.

Nici aripile zboruri nu mai pot,
E numai despărțire peste tot
Și se aude că va fi mai greu
De cât vom fi departe tu și eu.

Dar nu pentru a-ți spune ca e rău
Am dat cu bulgări mari în geamul tău,
Ci ca să știi, în viscolul câinesc,
Că plec și mor și plang și te iubesc.

Și vreau să-ți dau cu acte înapoi
Dezastrul împărțirilor la doi,
Ca să-nțelegi și tu ce-i cuplul frânt
Și cum e să fii singur pe pământ.